

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 104/2024
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Младеновић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Крагујевац, чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2376/23 од 31.08.2023. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2376/23 од 31.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2376/23 од 31.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 12/23 од 04.04.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о обављању привремених и повремених послова број .. од 24.01.2019. године, којим је раскинут уговор о обављању привремених и повремених послова број .. од 24.12.2018. године, закључен између тужиље и туженог; да се утврди да је тужиља засновала радни однос на неодређено време код туженог почев од 25.10.2018. године и да се обавезе тужени да у року од 8 дана тужилу позове на рад и распореди је на одговарајуће послове; да се утврди да је тужиља засновала радни однос на неодређено време код туженог даном ступања на рад 25.01.2019. године и да се тужени обавезе да је у року од 8 дана позове на рад и распореди на одговарајуће послове; тужиља обавезана да туженом накнади парничне трошкове од 144.000,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред првостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чланова 441. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битне повреде на које је тужила указала нису предвиђене као ревизијски разлог по одредбама члана 407. став 1. тачке 1. – 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је, као радно способно лице у стању социјалне потребе, на основу споразума о сарадњи закљученог 21.05.2009. године између Града Крагујевца, Центра за социјални рад „Солидарност“ Крагујевац и Дома здравља Крагујевац, по принципу добровољности била радно ангажована код туженог почев од 2012. године, по ком основу јој је месечно исплаћивана социјална помоћ од 8.000,00 динара. На основу уговора о раду од 09.01.2014. године и 06.11.2015. године, са туженим је закључила уговор о раду на одређено време, на пословима ... због повећаног обима посла и замене запослених на боловању. Затим, тужила је са туженим закључила два уговора о обављању привремених и повремених послова за послове ..., односно ... у ... за период од два месеца - 24.10.2018. године, који јој је отказан решењем туженог од 24.12.2018. године и 24.12.2018. године, који јој је отказан решењем туженог од 24.01.2019. године. Прво решење о отказу тужила није побијала пред судом, а од тужбеног захтева за поништај другог решења који је поставила у овој парници се одрекла. Након тога, тужила је без уговора обављала код туженог исте послове, за које јој је Центар за социјални рад „Солидарност“ Крагујевац месечно исплаћивао 8.000,00 динара, у складу са уговором о сарадњи закљученим 21.05.2009. године.

С обзиром на овако утврђене чињенице, нижестепени судови одбијају постављени тужбени захтев за преображај правног статуса тужиле након истека уговора о привременим и повременим пословима у радни однос на неодређено време.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили релевантне материјалноправне одредбе када су одбили постављени тужбени захтев. Према Закону о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18) радни однос се заснива уговором о раду, који закључују у писменом облику запослени и послодавац, пре ступања запосленог на рад (члан 32. став 1.); ако послодавац са запосленим закључи уговор о раду у складу са ставом 1. овог члана, сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад (члан 32. став 2.); послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са незапосленим лицем (члан 197. став 1. тачка 1.).

Имајући у виду наведене одредбе, правилно нижестепени судови налазе да правну природу уговора о раду, односно уговора о обављању привремених и повремених послова којим се не заснива радни однос, одређују врста и трајање послова за који се лице радно ангажује, при чему је у конкретном случају изражена сагласност воља уговорних страна да тужила закљученим уговорима од 24.10.2018. године и

24.12.2018. године не заснова радни однос. Из наведених разлога, пошто су садржину права и обавезе странке споразумно одредиле, а тужилји за рад након 25.01.2015. године Центар за социјални рад исплаћивао социјалну помоћ, оваквим радом није могло доћи до преображаја правног статуса тужилје у радни однос на неодређено време.

Осим тога, на туженог као корисника јавних средстава примењивао се Закон о буџетском систему („Службени гласник РС“ бр. 54/09 ... 149/20), чијим императивним одредбама чланова 2. став 1. тачка 5. и 27е. став 34. је била прописана забрана запошљавања нових лица ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2020. године.

Из наведених разлога не могу се прихватити наводи ревизије да је понашање туженог било усмерено на изигравање радноправних норми, те да тужилја као слабија страна у овом односу мора уживати судску заштиту.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић